

Arrest

nr. 90 669 van 29 oktober 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 10 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 augustus 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Georgische staatsburger van Georgische origine en afkomstig uit het dorp X in de regio Bagdati. In de periode 2005-2006 vroeg u asiel aan in Slovaakse en Oostenrijk omdat u Saakashvili steunde. In de periode 2009-2010 vroeg u asiel aan in Zwitserland en Duitsland omdat u tijdens het conflict in 2008 gevluchte Georgische soldaten verborg. U vroeg telkens onder een valse naam asiel aan uit schrik voor de Georgische autoriteiten. Nadat uw familie een geldboete had betaald kon u terugkeren naar Georgië hetgeen u op 24/04/2010 deed. Korte tijd later was u met enkele vrienden 's nachts buiten aan het praten. De wijkagent kwam langs en vroeg wat jullie uitvoerden. U had

een woordenwisseling met de wijkagent en kreeg een geldboete van 400 Lari. Sindsdien werd u voortdurend lastig gevallen door deze wijkagent. U werd vaak meegenomen naar het politiebureau en gecontroleerd op drugsgebruik. De wijkagent stak eens een joint in uw zakken en zei dat deze van u was. Hierop ontstond er een vechtpartij waartijdens u uw voet brak. U kreeg toen een geldboete van 3.000 Lari. Op 25/10/2011 ging u samen met uw neef G. (...) naar een verjaardagfeest. G. (...) kreeg er ruzie met een oudere man. U en uw vrienden kwamen tussen. G. (...) werd door vrienden meegenomen in een minibus, en u voerde de oudere man naar zijn huis. Uw neef kon echter uit de minibus ontsnappen en haalde u in. Hij stak de oudere man neer en vluchtte weg. U belde een ambulance en vertrok kort voor de politie arriveerde. De oude man zou enkele dagen later overlijden. Hierna werden u en uw neef gezocht door de autoriteiten. U werd beschuldigd van medeplichtigheid aan de moord. Er waren immers vele getuigen die hadden gezien dat u de oudere man meenam en men verdacht u ervan met voorbedachtheid te hebben gehandeld door deze oudere man naar een locatie te brengen waar uw neef hem doodde. U trok naar Tbilisi maar werd er opgemerkt door de politie. Op 29/10/2011 reisde u per vliegtuig vanuit Tbilisi naar Minsk, Belarus. U verbleef er anderhalve maand waarna u te voet via een bos naar Litouwen trok. Vandaar reisde u in een vrachtwagen naar België waar u op 14/12/2011 uw asielaanvraag indiende. Vanuit België heeft u contact gehad met de broer van G. (...) die u meldde dat uw neef 2 maanden terug is gearresteerd. U denkt dat hij op 25/06/2012 voor de rechtbank moet verschijnen. U bent in het bezit van uw identiteitskaart.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat uw problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, namelijk uw ras, nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging, of omwille van uw toebehoren tot een bepaalde sociale groep. U verklaart (CGVS p. 7-8) dat u in uw land van herkomst werd beschuldigd van medeplichtigheid aan een moord die werd gepleegd door uw neef G. (...) toen die n.a.v. een ruzie een oudere man neerstak. Er waren vele getuigen die hadden gezien dat u de oudere man meenam en men verdacht u ervan met voorbedachtheid te hebben gehandeld door deze oudere man naar een locatie te brengen waar uw neef hem doodde. Nergens uit uw verklaringen blijkt aldus dat deze problematiek het louter gemeenrechtelijke niveau overstijgt. Wat de bij eerdere asielaanvragen aangehaalde asielmotieven betreft (U zou zijn vervolgd omdat u Georgische deserteurs had verborgen) gaf u zelf aan dat deze problemen momenteel geen rol spelen in uw vluchtmotieven (CGVS, p. 5). U vermeldde ook dat u voordat u verdacht werd van betrokkenheid bij moord werd geviseerd door de wijkagent: u werd regelmatig meegenomen naar het politiebureau en gecontroleerd op drugsgebruik. Wat deze problemen betreft, verklaarde u duidelijk dat ze het gevolg waren van het feit dat de wijkagent u niet mocht en dat niet alleen hij, maar ook andere politiemensen in andere wijken bij u, maar evengoed bij uw vrienden, aanleiding zochten om jullie een boete op te leggen om er zo persoonlijk geld aan te verdienen (CGVS, p. 6, 9). Uit deze voorstelling van zaken blijkt dan ook niet dat u vervolging vreest omwille van een van de redenen die in de Vluchtelingenconventie worden opgesomd. U stelt verder (CGVS p. 7-9) dat u niet kon bewijzen dat u niets met de moord te maken had, dat alles wees op uw betrokkenheid, dat er door de corruptie in Georgië veel onschuldigen zijn opgesloten, en dat de wijkagent u niet mocht en deze kans zou aangrijpen om u te arresteren. Wat de eerdere problemen met de wijkagent betreft, stelde u dat klacht neerleggen zinloos was, omdat alle politiemensen zich bezondigen aan dergelijke praktijken (CGVS, p. 6). Dit zijn evenmin aanwijzingen dat u omwille van één van de redenen zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen.

Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

Zo valt uw verklaring (CGVS p. 5) dat u op legale wijze met gebruik van uw eigen paspoort via de luchthaven van Tbilisi uw land heeft verlaten, moeilijk te rijmen met uw bewering (CGVS p. 3 & 8) dat u toen officieel gezocht werd in Georgië. Uit uw verklaringen blijkt zelfs dat toen u vernam dat de politie op de hoogte was van uw vlucht naar Tbilisi, dit voor u de concrete aanleiding vormde om Georgië te verlaten. Deze vaststelling maakt het des te merkwaardiger dat u toen besloot via een zwaar gecontroleerde locatie als een luchthaven uw land te ontvluchten. Deze gang van zaken wijst bijgevolg niet op een vervolging vanwege uw autoriteiten noch op een vrees voor vervolging in uw hoofde.

Uit uw verklaringen blijkt verder dat u in het kader van de beschuldiging van medeplichtigheid aan moord o.a. de wijkagent vreesde omdat hij u reeds voordien constant viseerde en hij nu een goed motief had om u opnieuw aan te houden. Wat betreft de problemen die u voordien met deze wijkagent had, verklaart u voor het Commissariaat-generaal (CGVS p. 6) dat u meerdere keren werd meegenomen naar het politiebureau en er eens voor drie dagen werd vastgehouden, m.n. toen u pas terug was in Georgië en een ruzie had met de wijkagent. In de door u bij de Dienst Vreemdenlingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal (vragenlijst p. 2) meldt u echter dat u nooit langer dan een dag heeft vastgezeten. Bij confrontatie (CGVS p. 9) bleef u erbij dat u

toen gedurende drie dagen werd vastgehouden op het politiebureau, hetgeen echter niet te rijmen valt met uw uitdrukkelijke bewering in bovenvermelde vragenlijst. Deze ernstige tegenstrijdigheid ondermijnt op zwaarwichtige wijze de door u beweerde problemen met de wijkagent. Aangezien de door u beweerde problemen met deze wijkagent een belangrijke rol spelen in uw motivatie om de Georgische autoriteiten te wantrouwen in het kader van de beschuldiging in uw hoofde van medeplichtigheid aan moord, wordt ook uw vrees dat u niet op een eerlijke behandeling van uw zaak zou kunnen rekenen, ondergraven.

Bijgevolg blijkt uit uw verklaringen niet duidelijk dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De door u neergelegde identiteitskaart bevat louter persoonsgegevens en kan bovenstaande vaststellingen niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel haalt verzoekende partij de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht.

2.2.1.1. Verzoekende partij meent dat in de bestreden beslissing ten onrechte wordt aangehaald dat zij geen vervolging vreest omwille van één van de in de Vluchtelingenconventie opgesomde redenen. Zij verwijst verder in het verzoekschrift naar rechtsleer waar wordt aangehaald dat een persoon, hoewel die niet politiek actief is, wel als vluchteling kan worden erkend als die kan aantonen dat hij of zij het slachtoffer wordt of dreigt te worden van een vervolging die duidelijk geïnspireerd is door politieke motieven.

2.2.1.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij impliciet aanvoert dat zij vervolging vreest in haar land van herkomst omwille van haar (toegeëigende) politieke overtuiging, doch dat zij dergelijke bewering nergens staft in haar verzoekschrift. In tegendeel, verzoekende partij geeft zelf verschillende malen aan dat haar (actuele) problemen, met name het feit dat zij zou worden gevisieerd door de wijkagent, die via haar zo snel mogelijk geld wenste te verdienen en dat zij onterecht zou worden beschuldigd van medeplichtigheid aan een moord, te maken hebben met de algemene problematiek van corruptie in Georgië. Zij citeert in haar verzoekschrift zelfs verklaringen die zij hieromtrent heeft afgelegd tijdens haar gehoor en zij haalt rapporten/artikelen aan waarmee zij wenst aan te tonen dat corruptie bij de overheidsinstanties in Georgië hoogtij viert. Aangezien verzoekende partij zowel tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal als in haar verzoekschrift voortdurend wijst op het feit dat haar eigen problemen een weerspiegeling betreffen van de algemene toestand in haar land, en zij nergens stelt dat zij specifiek gevisieerd wordt door de wijkagent/de autoriteiten omwille van haar (vermeende) politieke overtuiging, of enige andere vervolgingsgronden die vermeld worden in het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, besluit de Raad dat verzoekende partij er niet in slaagt aannemelijk te maken dat de aangehaalde problemen ressorteren onder de vluchtelingenrechtelijke criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van voormeld verdrag, dat voorziet in een gegronde vrees voor vervolging wegens ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of de politieke overtuiging van de asielzoeker. Verder benadrukt de Raad dat verzoekende partij daarenboven zelf heeft aangegeven dat haar eerdere problemen ingevolge het verbergen van Georgische deserteurs in onderhavige asielaanvraag geen rol spelen (administratief dossier, stuk 6, p. 4 en 5) en dat de problemen met de wijkagent ingegeven waren door het feit dat deze haar niet mocht (administratief dossier, stuk 6, p. 9).

2.2.2.1. Verzoekende partij oppert dat zij duidelijk gevisieerd wordt door de autoriteiten en herhaalt hierbij kort de problemen die zij in haar land heeft ondervonden. Zij kaart aan dat het duidelijk is dat het rechtssysteem in Georgië vierkant draait. Mensen worden er onterecht beschuldigd en corruptie binnen de autoriteiten is geen uitzondering. Verzoekende partij linkt deze problematiek aan haar eigen situatie – zij werd voortdurend gevisieerd door de wijkagent en zij werd onterecht beschuldigd van medeplichtigheid aan moord – en stelt dat het logisch is dat zij geen enkel vertrouwen meer heeft in het gerechtelijk systeem in Georgië. Haar autoriteiten zullen haar immers onterecht vervolgen voor het plegen van een moord. Zij had dan ook geen andere keuze dan het land te verlaten en te vluchten.

Verzoekende partij tracht verder haar stelling dat de corruptie bij de overheidsinstanties in Georgië hoogtij viert te staven aan de hand van een drietal rapporten/artikelen (bijlagen 4, 5 en 6 bij het verzoekschrift) waaruit zij telkens een passage weergeeft in haar verzoekschrift en waarmee zij in essentie wenst aan te kaarten dat in Georgië op heden nog steeds heel veel mensen gearresteerd worden en meegenomen worden voor een ondervraging, terwijl zij niets hebben gedaan. Verzoekende partij benadrukt verder ook nog dat zij in haar land van herkomst niet kan rekenen op de bescherming van haar overheid, nu zij door de autoriteiten zelf wordt geïd. Verzoekende partij verwijst in dit verband naar rechtsleer en zij merkt nog op dat zij reeds heeft aangetoond dat de politie en de overheid van Georgië in grote mate corrupt zijn.

2.2.2.2. Vooreerst wenst de Raad erop te wijzen dat het louter herhalen van de asielmotieven echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat het betoog van verzoekende partij, met name dat het rechtssysteem in Georgië vierkant draait, dat de corruptie er welig tiert, dat zij er zelf het slachtoffer van is geworden en dat zij niet kan rekenen op de bescherming van de autoriteiten in haar land, voorbijgaat aan de motivering in de bestreden beslissing waarom er volgens verwerende partij geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat verzoekende partij een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen. De Raad wijst op de vaststelling in de bestreden beslissing dat het feit dat verzoekende partij op legale wijze met gebruik van haar eigen paspoort via de luchthaven van Tbilisi haar land heeft verlaten, niet te rijmen valt met haar bewering dat zij toen officieel gezocht werd in Georgië. Verwerende partij haalt eveneens aan dat de verklaring van verzoekende partij dat, toen zij vernam dat de politie op de hoogte was van haar vlucht naar Tbilisi, dit voor haar de concrete aanleiding vormde om Georgië te verlaten, het des te merkwaardiger maakt dat zij besloot om via een zwaar gecontroleerde locatie als een luchthaven haar land te verlaten. Verzoekende partij brengt geen concreet verweer aan in verband met deze door verwerende partij gedane vaststellingen. Derhalve dient te worden besloten dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij geïd wordt door de autoriteiten in Georgië. Eveneens wijst de Raad op de door verwerende partij vastgestelde flagrante tegenstrijdigheid tussen de opeenvolgende verklaringen van verzoekende partij, die op ernstige wijze de geloofwaardigheid van de door verzoekende partij aangehaalde problemen met de wijkagent ondermijnt, waarbij de Raad opmerkt dat uit onderstaande uiteenzetting blijkt dat verzoekende partij er niet in slaagt om afbreuk te doen aan desbetreffend motief.

Uit het voorgaande besluit de Raad dat het door verzoekende partij aangevoerde verweer geen afbreuk vermag te doen aan de motieven van de bestreden beslissing.

2.2.3.1. Verzoekende partij betoogt dat er geen sprake is van enige tegenstrijdigheid. Zij licht toe dat er een mogelijkheid bestaat dat zij hierover tijdens haar interview een fout heeft gemaakt, doch dit gebeurde evenwel buiten haar wil, aangezien zij met psychologische problemen kampt en onder psychologische begeleiding staat. Omwille van haar psychologische problemen heeft zij moeite met haar geheugen, hetgeen volgens haar bevestigd wordt door een medisch attest (bijlage 6 bij het verzoekschrift). In deze context kan er volgens verzoekende partij niet worden voorgehouden dat er sprake is van een tegenstrijdigheid. Verder benadrukt verzoekende partij nogmaals dat zij wel degelijk wordt geïd door de wijkagent en door de “Gregoriaanse autoriteiten”, waarbij zij nogmaals een samenvatting geeft van haar asielproblematiek.

2.2.3.2. De Raad wijst er nogmaals op dat het herhalen van de asielproblematiek niet volstaat om de motieven die in de bestreden beslissing worden weergegeven, te weerleggen. Verder stelt de Raad vast dat het door verzoekende partij bijgebrachte medisch attest melding maakt van de volgende aandoeningen: “psychische onrust”, “angstpathologie”, “verslavingsproblematiek”, “chronisch moe”, “spijverteringsklachten” en “depressie”. De Raad stelt vast dat uit het door verzoekende partij als bijlage bij het verzoekschrift gevoegde medisch attest geenszins blijkt dat zij te kampen heeft met geheugenstoornissen en dat haar cognitief geheugen dermate is aangetast waardoor zij niet in staat zou zijn een coherent en consistent relaas naar voor te brengen. Verzoekende partij brengt desbetreffend geen enkel bewijs bij. Bovendien dient te worden opgemerkt dat verzoekende partij hier geen enkel gewag van maakt tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal (administratief dossier, stuk 6, gehoorverslag CGVS van 5 juni 2012). Aangaande tegenstrijdigheid, die de geloofwaardigheid van haar beweerdde problemen met de wijkagent op ernstige wijze ondermijnt en die tevens de vrees dat zij niet

op een eerlijke behandeling van haar zaak in het kader van het moordonderzoek zou kunnen rekenen ondergraaft, houdt dan ook stand.

2.2.4. Uit wat voorafgaat, kan worden besloten dat verwerende partij terecht heeft vastgesteld dat er in hoofde van verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en evenmin een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet aanwezig is. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert. In hoofde van verzoekende partij kan derhalve evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4, § 2, c worden in aanmerking genomen.

2.2.5. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig oktober tweeduizend en twaalf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT